

اثر ضد قارچی عصاره های الکلی و آبی بذریه زنیان بر ساپروولگنیا پارازیتیکا در شرایط آزمایشگاهی

سعیده هوشنگی^{۱*}، فرید فیروزبخش^۲، مریم قیاسی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری ۲- استادیار گروه شیلات، معاون آموزشی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری ۳- عضو

هیئت علمی پژوهشکده اکولوژی آبریان دریای خزر

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: s.hooshangy@yahoo.com

مقدمه و هدف: زنیان با نام علمی *Carum capticum* گیاهی علفی و یک ساله است. به لحاظ وجود ترکیبات ضد قارچی در عصاره بذریه این گیاه و اهمیت بیماری ساپروولگنیوز در آبی پروری این مطالعه با هدف ارزیابی اثر ضد قارچی عصاره های اتانولی، متانولی و آبی گیاه زنیان بر قارچ ساپروولگنیا پارازیتیکا انجام شد. **مواد و روش کار:** در این مطالعه اثرات ضد قارچی عصاره های متانولی، اتانولی و آبی بذریه زنیان بررسی شد. تاثیر عصاره ها بر روی قارچ ساپروولگنیا پارازیتیکا به روش اختلاط با محیط کشت مورد بررسی قرار گرفت و در بین غلظت های تعیین شده کمترین غلظت بازدارنده و کمترین غلظت کشنده تعیین شد. **نتایج و بحث:** در مورد عصاره ی آبی هیچ گونه بازدارندگی در محدوده ی غلظت ۰ تا ۲۰ میلی گرم بر میلی لیتر در بازه ی زمانی ۷۲ ساعت مشاهده نشد. در صورتی که اثر بازدارندگی عصاره ی متانولی در غلظت ۲۰ میلی گرم بر میلی لیتر در ۲۴ ساعت اول معنی دار بود. و عصاره ی اتانولی در غلظت ۱۰ میلی گرم بر میلی لیتر اثر بازدارندگی و اثر کشندگی این عصاره در غلظت ۱۵ میلی گرم بر میلی لیتر در طی ۷۲ ساعت معنی دار بود. در سال های اخیر نزدیک به نیمی از تخم های ماهیان قزل آلا در مراکز تکثیر به علت قارچ زدگی از سیکل تکثیر خارج می شوند. بر اساس نتایج بدست آمده عصاره ی اتانولی گیاه زنیان می تواند با غلظت ۱۰ میلی گرم رشد ساپروولگنیا پارازیتیکا مهار نماید و با غلظت ۱۵ میلی گرم می تواند این قارچ را به طور کامل از بین ببرد و می تواند به عنوان یک عامل ضد قارچ در شرایط *invivo* از آن استفاده شود.

واژه های کلیدی: اثرات ضد قارچ، ساپروولگنیا پارازیتیکا، زنیان

لیپیدها و لیپوپروتئین های سرمی بزهای بالغ و نابالغ بومی در وضعیت های فیزیولوژیک آبستنی و شیرواری

مهدی جهان تیغ^{۱*}، علی شهریاری^۲، فرزاد اسدی^۳

۱- گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی و پژوهشکده دامهای خاص دانشگاه زابل ۲- گروه علوم پایه دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ۳- بخش

بیوشیمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: jahantighm@gmail.com

مقدمه و هدف: مطالعه بر روی پارامترهای لیپیدی و لیپوپروتئینی در ارزیابی اختلالات متابولیسم چربی در بز مهم است. سیستم های حمل و نقل لیپیدها در حیوانات به عنوان مدل تجربی برای متابولیسم لیپیدها و لیپوپروتئین ها در انسان و برای درک بهتر متابولیسم چربی در آن گونه استفاده می شود. **مواد و روش کار:** از ۲۴۰ بز سالم نمونه سرمی تهیه و پارامترهای تری گلیسرید (TG)، کلسترول تام (TC)، فسفولیپید (PL)، کلسترول لیپوپروتئین با دانسیته بالا (HDL-C)، کلسترول لیپوپروتئین با دانسیته پایین (LDL-C) و کلسترول لیپوپروتئین با دانسیته بسیار کم (VLDL-C) مورد سنجش قرار گرفت. حیوانات در شش گروه دسته بندی شدند: نابالغ از هر دو جنس، ماده بالغ غیر آبستن غیر شیروار، ماده بالغ آبستن غیر شیروار، ماده شیروار غیر آبستن و نر بالغ یکساله. **نتایج و بحث:** در حالی که در بز ماده درصد نسبت کلسترول در VLDL بالاتر از HDL و LDL است درصد کلسترول در بزهای نر بالغ دارای توزیع متفاوتی می باشد. سطح سرمی TG و TC در میان گروه های مختلف تفاوت معنی داری را نشان داد. ($P < 0.001$). سطح سرمی TG و PL در گروه ماده بالغ غیر آبستن غیر شیروار (38.26 ± 0.85 و 32.76 ± 0.61 mmol/L) بالاتر از مقادیر متناظر آنها در نرها بود. (34.87 ± 4.61 و 27.96 ± 2.46 mmol/L) علاوه بر این میزان TG در بزهای غیر آبستن غیر شیروار (32.76 ± 0.61 mmol/L) پایین تر از بزهای ماده شیرده غیر آبستن می باشد. (36.09 ± 4.28 mmol/L) البته میزان PL بر عکس می باشد. (32.67 ± 4.42 و 32.26 ± 0.85 mmol/L) میزان TC در نرهای بالغ (37.17 ± 4.61 mmol/L) نسبت به ماده ها بالاتر می باشد. (28.96 ± 3.91 mmol/L) پراکندگی سطح سرمی کلسترول و پارامترهای لیپیدی در شرایط فیزیولوژیک تحت تاثیر بلوغ، سن، جنس، آبستنی و شیردهی قرار دارد.

واژه های کلیدی: بزهای بومی، لیپیدها، لیپوپروتئین ها، آبستنی، شیرواری